

[Statsministeren.]

haft? Det ærede Medlem og hans Parti har i alt væsentligt indskrænket sig til bare at larme over Valutapuklens Størrelse og saa nævne Rulleskøjterne, men disse klarer ikke en Brøkdæl, jo, nok en Brøkdæl, men dog kun en meget lille Brøkdæl, og har som sagt ingen som helst Betydning; var det blot dem, der var Spørgsmaal om, kom vi nok over det.

Men hvad er det saa for Varer, det ærede Medlem mener, der er kommet for mange af? Det har i hvert Fald jeg ikke hørt noget om, heller ikke i den forholdsvis lange Tale — ikke for lange, men dog lange Tale —, som det ærede Medlem holdt her ved Indledningen til denne første Behandling af Finansloven. Der er for mig i Virkeligheden ikke noget forunderligt i, at der er Tilbøjelighed til Underskud paa vor Betalingsbalance, og at der er Tilbøjelighed til Overskudsindførsel efter den Udsugning, Trawlen, som de tyske Besættelsestropper har foretaget af alle vore Lagre, baade dem, der var tiltænkt Butikshandelen, dem, der var tiltænkt Handelen i det hele taget, og af dem, der normalt laa ophobet i vore Produktionsvirksomheder. De er jo kort sagt næsten fuldt udslettet, og derfor er der intet som helst mærkeligt i, at der nu, for at Erhvervslivet kan komme i Gang, Lagrene kan blive oparbejdet og Produktionen forøget, er Trang til en større Indførsel — og det kan ogsaa være fornuftigt — end den Produktion og Eksport, vi er i Stand til at præstere til Betaling straks for disse Varer, kan svare til. Deri er der i og for sig ikke noget mærkeligt eller noget særlig foruroligende. Det foruroligende ligger i, at vi i Forvejen var fattige, at Lagrene var tømt, og det er ogsaa noget, jeg Gang paa Gang længe før baade Valget og Valgkampen, og ogsaa under den, har fortalt den danske Befolkning: at vel var vi rige paa Pengesedler, idet vi havde mange af dem, men vi var et meget fattigere Land, end da vi gik ind i Krigen, fordi de reelle Værdier under Krigen var blevet i høj Grad formindsket, og det var dem, der repræsenterede Nationalværdien, ikke Pengesedlerne.

Men nu staar vi over for den Situation, at Spørgsmaalet slet ikke er, om det er fornuftigt at tage Overindførsel — det afhænger ogsaa i høj Grad af, hvilke Varer det er, man indfører. Det ser nemlig ud til, at vi ikke kan faa Kredit til en Overindførsel, selv om den ogsaa er fornuftig. Derfor bliver Spørgsmaalet ikke, om en Overindførsel er fornuftig, men dette: Er den

mulig? Og saadan som Forholdene er, og efter de Oplysninger, vi har, i alt Fald saadan som de foreligger for mig, synes den ikke at være mulig, og vi maa derfor indrette os paa at nøjes med Indførsel af de Varer, som vi er i Stand til at præstere Modydelse for straks, nemlig i Form af Eksport til Udlandet.

Maa jeg tilføje en Ting. Ved den Ulempe, der er knyttet til at have indført mere, end vi har været i Stand til at betale med Udførselsvarer, er der nemlig en Ting at bemærke. Naar vi kun kan opnaa en begrænset Kredit i Udlandet, er det dog et Spørgsmaal, om ikke det har været fornuftigt at indføre Varerne, medens de var billigere, end de ser ud til at blive i det Aar, der kommer. Der har jo paa disse Omraader været nogen Prisstigning, og det er klart, at for de samme Penge kan vi under et højere Prisniveau indføre færre Varer, end vi kan under et lavere, og hvis det derfor kun er muligt at opnaa en vis Kredit, er det alligevel et Spørgsmaal, om det ikke har været at foretrække, at denne Indførsel er sket, inden Prisstigningen — den sidste Tand af Prisstigningen i alt Fald — for de udenlandske Varer satte ind. Det har jo dog bevirket, at en stor Del af Befolkningen, ikke mindst den arbejdende Befolkning, som har Fortrinsret til visse Varer, der var udgaaet under Krigen, nu er bedre forsynet, end de vilde have været, hvis vi havde standset Indførselen paa et tidligere Tidspunkt og derfor nu skulde til at indføre disse Varer under et højere Prisniveau. Det vil jeg dog anføre som noget, der ogsaa bør tages i Betragtning, naar man vurderer disse Forhold.

Saa mente det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, at Regeringen i hele denne Periode havde siddet med Hænderne i Skødet og ingenting havde gjort for at forbedre vor hele Handelssituation og derigennem ogsaa vor Valutasituation. Paa den Foranledning bliver jeg vist nødt til at erindre lidt om, hvad det er Regeringen paa disse Omraader har beskæftiget sig med, og hvilket Arbejde den har udført.

Vi har optaget Forhandlinger med England om en ny Prisaftale for de Varer, der nok i Forvejen var truffet Aftale om, men hvilke Aftaler vi har forbedret, saadan at vi nu faar flere Sterling for Varerne, end vi vilde have faaet, hvis denne Aftale ikke var blevet ændret. Det er dog en Indsats ogsaa fra Regeringens Side, hvorved den har søgt, og ogsaa opnaaet, en Forbedring af vore Handelsforhold, hvad der giver sig Udslag ogsaa i en forbedret Betalingsbalance; denne